

בעה"י

לכבוד מוציא הגליון הנכבד קדושת ציון.

בכל פעם שיוצא לאור גליון קדושת ציון חדש אני משתדל להשיגו, לוקח אותו לביתי ומניחו על שולחן הלימוד שלי.

אני קורא אותו בעיון, עם רוב הדברים מסכים, ועם מיעוטם לא מסכים, ובכל זאת אני נותן גם לבני ביתי ולתלמידיי לעיין בו.

ורבים שואלים אותי, כיצד אתה, תלמיד למרן הגרא"מ שך זללה"ה קורא ומראה לאחרים גליון שריח ימין קיצוני נודף ממנו. ותשובתי היא:

איני יודע את מי להאשים, ואני גם לא רוצה להאשים אף אחד, אבל אני נפגש רבות עם צעירים, וגם מבוגרים, מהציבור שלנו, שהתודעה שלהם לגבי כל המושגים הקדושים המוזכרים אין ספור פעמים לאורך כל התורה – נבובה.

כשאני מגיע לכותל המערבי, ורואה שם יהודים מכל מיני מקומות נידחים, יהודים שלעומתינו הם רדודים מאוד וכמעט שלא מכירים את התורה, אבל אף אחד לא השחית להם את התודעה שעוברת בעם ישראל מדור לדור שאם אשכחך ירושלים – תשכח ימיני! ואני רואה את ההתלהבות שלהם – כמו שתמיד אבותינו התרגשו והתלהבו מכל זכרון של ארץ ישראל, מצד אחד אני שמח, ומצד שני אני מזדעזע.

יש בציבור שלנו אנשים שהתודעה היהודית שלהם היא פחות מאותם יהודים נידחים. יש אצלנו יהודים שלא רק שאינם מבינים שארץ ישראל היא הארץ שעליה אמר ה' "הארץ אשר אני שוכן בתוכה", הארץ שבקרבה פועם הלב המחיה את כל הגוף – ירושלים עיר הקודש, בה ה' שוכן בתוך בני ישראל, וקדושתן אף כשהן שוממין, אלא אפילו את החיבור הפשוט והמינימלי – שאפילו לילדים קטנים ואפילו ליהודים נידחים תמיד היה אותו – אפילו את החיבור החיצוני והרדוד הזה לארץ ישראל אין להם. כשהגויים רדפו את עם ישראל ושדדו מיהודים בתים בלוד ובעוד מקומות – לא היה פשוט להם שצריך להיות בצד של עם ישראל. מזעזע. לאן הגענו?!!!

יש התולים ריקנות מחרידה במו"ר מרן הרב שך באומרם "הרי הרב שך לא תמך בבניין ארץ ישראל".

ואני זועק: שקר! אל תאשימו את מו"ר מרן זללה"ה בחניקה למוות של המושגים שבכל הדורות עם ישראל כולו גדל עליהם. נכון, הוא חלק על אלו הסוברים שאין לחשוש מסכנה בעת שבונים את ארץ ישראל, אבל לא עלתה על דעתו שיפרשו זאת כמחיקת המושגים הקדושים מאז אבותינו אברהם יצחק ויעקב. נכון, הוא אמר שאין ללכת למקום סכנה, אבל בכל מקום שאין בו סכנה – וכי יעלה על הדעת שננטוש את מסורת אבותינו ולא ננשק ונבנה את אדמת הקודש?

ולכן מונח על שולחני תדיר גליון קדושת ציון. כדי להיזכר ולהזכיר את המושגים הבסיסיים והמרכזיים כל כך בתורה. בנידון האם להיכנס לסכנה כדי לבנות את ארץ ישראל, ומה מוגדר סכנה, ובאיזה רמה של סכנה כולי עלמא מודו שאסור להיכנס, ובאיזה רמה של סכנה כולי עלמא מודו שצריך להיכנס – בכל זה נדון ונתווכח בהמשך. קודם כל עלינו לחזור ולהכיר את המושגים של התורה, ללמוד קצת בכוזרי על הכיסופים לירושלים, לקרוא את פיוטו "ציון הלא תשאלי" בעיון, וכמובן, לפני הכל לדעת את הפסוקים המפורשים בתורה בעניין.

א. ג. ת.

הרשות בידכם לפרסם מכתבי זה.